

визначила суд присяжних, та поки ця конституційна норма не втілена в життя. Сподіваємось, що в Україні забезпечення життєздатності громадянського суспільства буде здійснено шляхом проведення демократичної судової реформи, а не через революційний вибух.

Список літератури: 1. Долженко А.Н. Суд присяжних: історичний досвід і реформа судової системи в сучасній Україні // Проблеми правового забезпечення економічної та соціальної політики в Україні. Матеріали науково-практичної конференції. – Харків. – 2005 р. – С. 224–226. 2. Джаншиев. С.И. Зарудный и судебная реформа // Историко-биографический эскиз. – М. – 1889. – с. 13. 3. Российское законодательство X–XX веков. – Т. 8: Судебная реформа. – М.: Юридическая литература, 1991. – с 496. 4. Гессен И.В. Судебная реформа // Великие реформы 60-х гг. в их прошлом и настоящем. – С-Петербург. – 1905 – С. 125–127. 5. Замятнин Д.Н. Страница из истории судебной реформы. – М.:Типо-Литография Н.И. Кушнарева и К. – 1883. – 155 с. 6. Державний архів Харківської області – ДАХО, ф. 3. оп.230, д.627, арк.32. 7. Акт 16 Ноября 1867 г. об открытии Харьковской Судебной Палаты и Окружного Суда (Дело С. П.) // Харьковския Губернские Ведомости 1867 г. № 90. 8. Судебные уставы 22 ноября 1864 г. С изложением рассуждений, на коих они основаны, изданные государственной канцеляриею //Второе дополненное издание. Часть 3. – С.– Петербург, 1867. – 567 с. 9. Замечания сенаторов и обер-прокуроров на соображения комиссии, Высочайше утвержденной для окончания работ по судебной части А) о слиянии мировых крестьянских учреждений с мировыми судебными установлениями и Б) о порядке введения в действие судебных уставов 20 ноября 1864 года. – 92 с. 10. Очерк деятельности судебных учреждений Харьковского округа за истекшее тридцатипятилетие 1867 – 1902 гг. – Харьков: Типография и Литография М. Зирберберг. 1903. – с. 18, 49. 11. Ярмиш О.Н. Судові органи царської Росії в період імперіалізму (1900–1917). – К.: УМКВО. – 1991. – 88 с.

*Кузьменко О.В.
м. Харків, Україна*

ПРАВОВА ОСВІТА ДІТЕЙ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ США

Вчителями США накопичено корисний досвід вивчення конституційних прав молодшими школярами на уроках громадянства. Ця публікація має на меті ознайомити педагогів України з основними положеннями фрагменту підручника, що використовується в сучасному навчально-виховному процесі американської початкової школи [2].

РОЗДІЛ 4 (уроки 16,17). Тема: *Як Конституція забезпечує твої основоположні права?* Школярам кажуть, що матеріал цього розділу дозволить їм ознайомитися з основними правами громадян США, гарантованими Конституцією, Біллем про права, пізнішими поправками. Звертається увага на те, що вивчатися будуть такі права: на свободу вираження; на свободу віросповідання; на рівність; на справедливість; на участь у виборах. Урок 16. Тема: *Як Конституція забезпечує твоє право вільно висловлюватися?* Мета: зрозуміти важливість свободи слова; пояснювати, в яких випадках можуть встановлюватися обмеження щодо цієї свободи. • Питання 1 уроку. *Що значить свобода виражати себе?* Школярам пропонують скласти перелік найважливіших свобод. Вказується, що більшість американців в цей перелік включили би свободи: слова, друку, зібрання, звернення. Пояснюється зміст кожної з цих свобод. Зауважується, що згадані свободи є з точки зору американської Конституції складовими більш широкого поняття – свободи виражати себе. Нагадується, що свобода виражати себе сформульована в першій поправці до Конституції. • Питання 2. *В чому полягає значення свободи виражати себе?* Учням наводять такі доводи: ця свобода є важливою складовою демократії; вона сприяє розвитку особистості; розширяє наші знання; зменшує конфлікти в суспільстві. Кожен з цих доводів стисло пояснюється. Наприклад, в першому випадку звертається увага дітей на необхідність для виборця отримувати різноманітну інформацію для порівняння поглядів політиків. • Питання 3. *Чому свобода виражати себе потребує захисту?* Школярам кажуть, що в історії їх країни було чимало випадків, коли влада перешкоджала громадянам поширювати нові ідеї, переслідувала їх за критику дій уряду. Наводиться приклад, як в колонії Массачусетс в 1660 р. жінка Мері Дайер була страчена пуританами за критику рабства, війн та смертної кари. • Питання 4. *Чи доцільно в деяких випадках обмежувати свободу виражати себе?* Учнів запитують, чи можна жартома кричати «пожежа» в переповненому театрі? Чи можна повідомляти представникам інших держав військову таємницю? Пропонується навести власні приклади ситуацій, коли необхідно обмежити свободу, про яку йдеться. Школярам пропонується проблемне завдання на тему: *В яких випадках доцільно обмежити свободу виражати себе?* Викладається історія про групу чорношкірих учнів, які в 1961 р. вирішили провести в штаті Південна Кароліна демонстрацію проти сегрегації в школах. Повідомляється, що чимало перехожих зупинилося подивитися на демонстрантів, дехто виражав невдоволення їх діями. Поліція, побоюючись масового порушення громадського порядку, вимагала від учасників акції протесту розійтися. Демонстранти не підкорилися, за що були ув'язнені та оштрафовані.

Вони вважали, що таким чином влада порушила їх право на свободу слова та зібрання. Демонстранти та їх батьки апелювали до Верховного суду, звертаючи увагу на те, що під час акції вони не перешкоджали руху транспорту та пішоходів. Після ознайомлення з цією історією школярям пропонується відповісти, попрацювавши в групах по 3–5 людей, на такі запитання: *чи слід громадянам мати право робити те, що робили учасники демонстрації? Чи є різниця між висловлюванням думок та оприлюдненням їх за допомогою транспарантів, плакатів з точки зору сприйняття цієї інформації оточуючими? Чи може поліція перешкоджати громадянам висловлювати свої погляди або оприлюднювати їх за допомогою транспарантів на тій підставі, що це дратує оточуючих? Припустимо, що невеличка група учасників мітингу виражає незгоду із промовцем, спробує завадити йому. Чиї права в цій ситуації повинна захищати поліція?* Після обговорення перелічених запитань кожна група доповідає класу свої відповіді. Вимагається, щоб відповіді були аргументованими. Запитання та завдання для закріплення матеріалу уроку: *які свободи входять до складу права виражати себе, гарантованого першою поправкою до Конституції? Наведіть приклади використання громадянами кожної такої свободи. Який з наведених вище доводів на користь значення свободи виражати себе уявляється вам найважливішим? Чому? В яких життєвих ситуаціях, на ваш погляд, доцільно обмежити свободу виражати себе? Наведіть приклади. У чому полягають позитивні та негативні сторони права людини вільно висловлюватися або письмово викладати свої думки? Поясніть терміни: свобода виражати себе, смертна кара, сегрегація.*

Урок 17. Тема: *Як Конституція гарантує твоє право на свободу віросповідання?* Мета: зрозуміти важливість свободи релігії; пояснювати, як саме Конституція забезпечує право на свободу совісті; усвідомлювати, за яких обставин і чому це право може обмежуватися владою.

- Питання 1: *Перша поправка до Конституції гарантує свободу релігії.* Школярям цитують фрагмент згаданої поправки, відповідно до якої Конгрес не може вводити офіційну релігію. Звертається увага на те, що на думку батьків-засновників людина може сповідувати будь-яку релігію або не бути віруючою взагалі. Головне, щоб її поведінка не спричиняла шкоди оточуючим.
- Питання 2. *Чому релігійна свобода здавалася батькам-засновникам дуже важливою?* Вказується, що більшість населення в перших американських колоніях були протестантами. Непоодинокими були випадки переслідування людей, які сповідували іншу релігію. Інколи представників іншої віри страчували. Учням наводять історичні приклади. Зауважується, що за часів війни за незалежність в Північній Америці вже проживали люди з різноманітними

релігійними поглядами. Поступово в американському суспільстві сформувалося толерантне ставлення до іншої позиції в згаданій сфері. Звертається увага на те, що релігійний примус зазіхає на право людини та загрожує суспільному благу. Школярам кажуть, що на думку Д. Вашингтона релігійні переконання позитивно впливають на особистість. Водночас він заперечував проти того, щоб релігійне навчання та виховання учнів в школах здійснювалося за державний кошт.

- Питання 3. *Що таке свобода релігії?* Повідомляється, що в США існують різні тлумачення цього поняття. Ставиться запитання: чи означає свобода релігійних переконань те, що в державних школах не повинна промовлятися молитва? Школярам пропонується проблемне завдання на тему: *Молитва в державних школах*. Для його виконання слід розділитися на групи по 3–5 людей та ознайомитися із наступною історією. В 1958 р. одна з рад з питань освіти штату Нью-Йорк постановила, щоб учні середніх шкіл під керівництвом вчителів щоденно вголос промовляли молитву. Тим учням, які цього не бажали, дозволялося вийти з класу або тихо сидіти. Батьки кількох школярів оскаржили це рішення в суді. На їх думку така практика в державних школах порушує право дітей на свободу релігійних переконань. Батьки доводили, що молитися слід вдома і в церкві. Шкільна молитва, вважали вони, буде породжувати певний тиск на їх дітей, бо відмова брати участь в цьому заході могла негативно сприйматися однокласниками. Учням пропонується для обговорення в групах такі запитання: *Припустимо, що ваш вчитель вважає за доцільне щоденно під його керівництвом вголос промовляти певну молитву. Чи буде це порушенням вашої релігійної свободи? Чи завадить така практика вам сповідувати іншу релігію або не сповідувати жодної? Вчителі отримують в державних школах заробітну плату з державного бюджету. Чи означає згадане рішення ради з освіти, що держава фактично підтримала певну релігійну конфесію? Чи вважаєте ви правильним, якщо держава буде фінансово підтримувати церкву? Якщо така підтримка буде однаковою для усіх релігійних конфесій? Чи порушила рада з освіти Конституцію США?* Після обговорення запитань групи повідомляють класу свої аргументовані відповіді.
- Питання 4. *Чи має право держава обмежувати вашу свободу віросповідання?* Зазначається, що уряд не має права нав'язувати громадянину певну релігію, в тому числі змушувати школярів промовляти молитву.
- Питання 5. *Чи може уряд обмежувати вашу релігійну діяльність?* Учням кажуть, що таке можливо, якщо ця діяльність загрожує здоров'ю людей або їх спільному благу. Наприклад, школярі зобов'язані зробити щеплення, незважаючи на ставлення до цього релігійного віровчення. Також влада може заборонити обряди, пов'язані з використанням смер-

тельно небезпечних змій. Повідомляється, що в американському суспільстві існують як схвальне, так і негативне ставлення до таких обмежень. Підкреслюється, що в США громадяни можуть сприяти ухваленню законів, які гарантують свободу релігійної діяльності. Також американці мають можливість захищати право на релігійну діяльність в суді. Запитання та завдання для закріплення матеріалу уроку: *чому батьки-засновники вважали за необхідне закріпити в Конституції право на свободу віросповідання? Що означає формулювання: «Конгрес не може ухвалювати законів, які запроваджують певну релігію або перешкоджають свободі віросповідання?»*. Припустимо, існує релігійна громада, яка практикує людські жертвопринесення. Чи слід заборонити таку релігійну діяльність? Чи може людина, яка не вірить в бога, мати рівні права з віруючими громадянами? Чи слід дозволяти невіруючим посідати посади в органах влади нарівні з віруючими? Припустимо, певна релігійна громада застосовує гучне промовляння молитов вночі на вулицях. Чи доцільно заарештувати таких громадян за порушення тиші? Чи може держава за кошт платників податків фінансово підтримувати певні релігійні конфесії? Чи слід дозволяти релігійним громадам використовувати помешкання державних шкіл для релігійного навчання після закінчення уроків? Поясніть терміни: *переслідування за віру, свобода віросповідання*.

Список літератури: 1. Jack R. Fraenkel, Frank T. Kane. Civics. Government and citizenship. – Needham, 2013 – 554 p. 2. We the people. Student text. Level I. Center for civic education. Eleventh printing. Calabasas, 2008. – 184 p. 3. We the people. Student text. Level II Center for civic education. Eleventh printing. Calabasas, 2008. – 168 p. 4. We the people. Student text. Level III Center for civic education. Eleventh printing. Calabasas, 2008. – 283 p.

*Мовчан О.В.
м. Харків, Україна*

ЗАХИСТ ПРАВА ДИТИНИ НА ЖИТЛО

В Україні кожна дитина з моменту народження має конституційне право на житло. Відповідно до ст. 55 Конституції України кожний має право будь-якими, не забороненими законом засобами захищати свої права й свободи від порушення та протиправних посягань [1]. Право на захист свого цивільного права кожній особі у випадку його порушення, невизнання або оспорювання, закріплюється і в ст. 15 ЦК України, що є